
Dr Dušan S. STANKOVIĆ
Osnovna škola „Braća Ribar“
Donja Borina

Stručni članak
PEDAGOGIJA
LXXVII, 1/2, 2022.
UDK: 37.02:004
37.091.3

DIDAKTIČKO-METODIČKA ORGANIZACIJA NASTAVE POMOĆU SISTEMA ZA UPRAVLJANJE UČENJEM¹

Rezime: Brze promene u muzici i tehnici i vanredne okolnosti, koje veoma često dostižu i svetske razine, značajno utiču na promenu načina rada u svim ljudskim delatnostima. Kako bi se najefikasnije prilagodili ovakvim promenama, sručnici svih profila nastoje da razvijaju nove ideje i primenjuje nove, inovativne postupke koji će biti prilagođeni novim okolnostima. Ovakve promene nužne su i na polju obrazovanja učenika. Tradicionalni koncept nastave, kakav znamo do sada, ne može da odgovori na sve zahteve koji se pred njega postavljaju. Razvoj informacionokomunikacijskih tehnologija i interneta omogućio je da se na kvalitetan i efikasan način organizuje nastava koja izlazi iz okvira tradicionalne učionice. U ovom radu predstavljen je jedan od načina didaktičko-metodičke organizacije nastave pomoći sistema za upravljanje učenjem. Predložen je vertikalni način organizovanja tema sa korelacijom koja omogućava

¹ Rad potiče iz doktorske disertacije *Uloga sistema za upravljanje učenjem i poučavanjem u nastavi prirode i društva* odbranjene na Učiteljskom fakultetu u Beogradu, 15. 11. 2017. godine.

spiralno-uzlazni redosled u usvajanju nastavnih sadržaja. Posebna pažnja je posvećena predlogu didaktičko-metodičke organizacije nastavnog časa uz poštovanje tradicionalnih didaktičko--metodičkih preporuka.

Ključne reči: sistemi za upravljanje učenjem, organizacija nastave, nastavni čas

Uvod

Pojavom i razvojem interneta omogućena je jednaka dostupnost informacija bilo kojoj osobi na svetu. Osoba koja želi da uči i odčeđe do važnih znanja više ne mora da posećuje obrazovne ustanove. To može da radi u svojoj kući ili na bilo kojem drugom mestu ukoliko su za to ispunjeni tehnički uslovi. Ovakve okolnosti navele su stručnjake da ozbiljno preispitaju tradicionalna didaktička rešenja za ostvarivanje ciljeva i ishoda nastave.

Za razliku od tradicionalne obrazovne tehnologije, koja je uglavnom bila usmerena na pomoć u radu nastavnika, savremena obrazovna tehnologija usmerena je na pomoć učeniku. Jedan od najvažnijih karakteristika ove tehnologije sastoji se u obezbjeđivanju individualnog i individualizovanog učenja velikom broju korisnika. Zbog toga jedan od osnovnih ciljeva savremene škole postaje doposobljavanje učenika za samostalno učenje, traženje i selekciju informacija. Savremena informaciono-komunikaciona tehnologija nudi rešenja kojima se iz temelja može reformisati unutrašnja organizacija nastavnog procesa (Bognar i Matijević, 2005).

Organizacija nastave pomoću sistema za upravljanje učenjem

Sistemi za upravljanje učenjem predstavljaju jedno od mogućih rešenja za organizaciju onlajn i mešovite nastave. Njihova unutrašnja struktura i standardi koje ispunjavaju omogućavaju organizaciju nastave koju karakteriše samostalni rad i saradnja između učenika i nastavnika. Nastavnicima pružaju punu računarsku podršku pri organizaciji i izvođenju nastave. Pomoću njih mogu da planiraju i pregledno organizuju nastavne sadržaje sva četiri razreda, planiraju raspored aktivnosti, upravljaju učeničkim nalozima, korisničkim ulogama i grupama učenika, postavljaju

već postojeće datoteke i obrazovne sadržaje, proveravaju znanje i ocenjuju učenike, prate aktivnosti učenika, omogućavaju alate za komunikaciju i kolaboraciju među učenicima, upravljaju sistemom, prave sigurnosne kopije, prate statistiku (Bosnić, 2006). Jednostavnii su za upotrebu, tako da mogu biti dostupni i nastavnicima koji nisu računarski stručnjaci. To može da im omogući veće fokusiranje na kvalitet nastave i nastavnih materijala nego na tehnički deo rada s takvim alatom.

U okviru definisane kategorije za određeni razred u administrativnom bloku sistema za upravljanje učenjem kreiraju se podsistemi za nastavne teme. Nakon toga prelazi se u radno okruženje određene teme gde se najpre bira odgovarajući format. Za organizaciju nastavnih sadržaja naročito odgovara tematski format, pomoću kojeg se dobija formata u kojoj je moguće da se pregledno organizuju nastavne jedinice u vertikalnom rasporedu. Na taj način poštuje se njihov redosled pojavitivaranja. U okviru svake teme, učenicima se u tekstualnom obliku daju odgovarajuća uputstva. Korisno je da se, pored tekstualnih, postave i multimedija uputstva, pomoću kojih će učenici lakše moći da razumeju način korišćenja resursa i aktivnosti. Uz svaku nastavnu jedinicu jasno se izražaju zadaci koje učenici treba da urade. U tome im pomažu resursi aktivnosti koje nastavnik postavlja u sklopu svake nastavne jedinice.

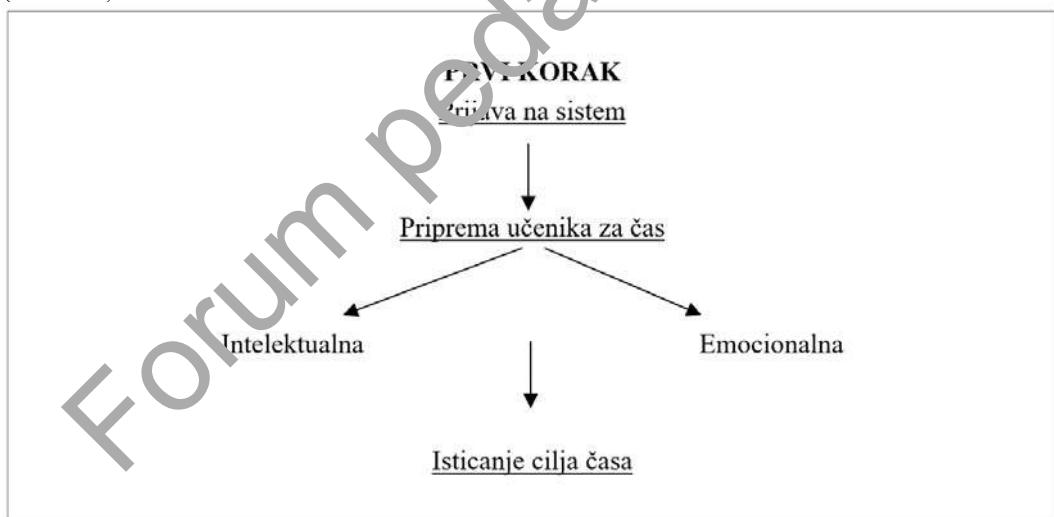
Ovakav način organizacije omogućava da se ispoštuje princip celovitosti u nastavi. Sigurno se funkcionalno povezivanje sadržaja pojedinih delova programa, tako da se sadržaji jedne nastavne celine usvajaju na osnovama sadržaja druge. Sadržaji su povezani ne samo unutar jednog razreda – njihovi vertikalni korelacijom omogućeno je i povezivanje istih sadržaja između više razreda, čime se poštuje spiralno-uzlazni redosled u usvajanjia nastavnih sadržaja (Bezić, 1973).

Kao krajnji rezultat dobija se vertikalno povezivanje socioloških, logičkih, psiholoških i didaktičkih aspekata neposrednog rada u nastavi. Nastavnik kroz svaku nastavnu jedinicu „daje neposredne i konkretnе odgovore na pitanje „šta“ (nastavni sadržaj), „zašto“ (operativni zadaci), „ko“ (sociološke prepostavke), „kojim putevima“ (logičke prepostavke), „kojim pravcima“ (psihološke prepostavke) i „kako“ (didaktičke prepostavke)“ (Vrećić, Lazarević i Knežević, 1989: 50).

Organizovanje nastavnog časa pomoću sistema za upravljanje učenjem

Sistemi za upravljanje učenjem mogu da se koriste kao dopuna pojedinim fazama časa u klasičnoj nastavi i u tom slučaju govorimo o kombinovanoj ili mešovitoj nastavi. Svoje potpuno ostvarenje sistemi za upravljanje učenjem doživljavaju kada su učenik i nastavnik razdvojeni, odnosno kada se celokupna nastava odvija u virtualnom prostoru. Bez obzira na nužnost organizovanja posebne strukture za ovakve časove, prilikom planiranja časova obrade potrebno je da se ispoštuju opšte preporuke za njihovu organizaciju. Za svaki čas se utvrđuje sadržaj (šta se radi), cilj (zašto se radi), metode (kako se radi), sredstva (čime se radi), objekti radia (s kim se radi), uz uvažavanje etapa nastavnog procesa. Moraju postojati deo za uvođenje, obradu, ponavljanje, vežbanje i proveravanje (i to).

Pomoću jedinstvenog korisničkog imena i lozinke učenici se prijavljuju na sistem i to predstavlja prvi korak u realizaciji nastavnog časa (Shema1).

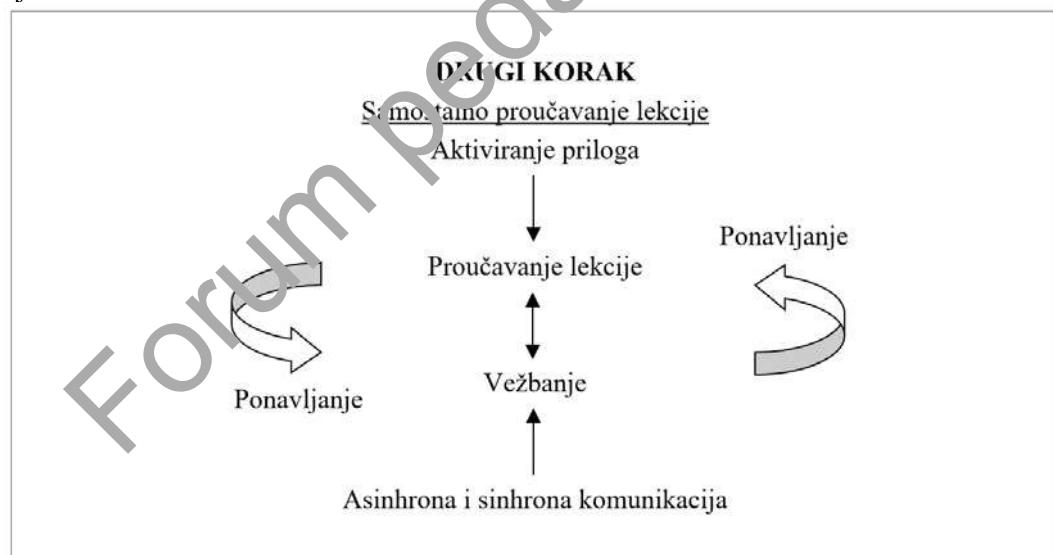

Shema 1. Prvi korak u realizaciji nastavnog časa

Ovaj korak odgovara uvodnom delu klasičnog časa i u njemu se putem odgovarajućih aktivnosti (davanje odgovora na postavljenu temu na forumu, razmena mišljenja u pričaonici i sl.) ili rada na pogodnim resursima (interaktivni multimedijalni sadržaji, kvizovi i sl.) vrši intelektualno-

emocionalna priprema učenika za predstojeće aktivnosti. Za razliku od klasičnog, tradicionalnog postavljanja pitanja i davanja odgovora, koji mogu biti izuzetno dosadni i neprijatni za učenike (Pleterac, 1991), ovakav uvod učenike posebno motiviše za rad. Pored toga on može da „omogući prirodno i logično povezivanje novog gradiva sa već poznatim činjenicama kao i da stvori povoljnu radnu atmosferu, da pokrene, oduševi, jer je to neobično važno za dalji tok časa” (Vrećić, Lazarević i Knežević, 1989: 58). Nakon toga nastavnik usmerava učenike na nastavne sadržaje koji treba da se izučavaju.

U sledećem koraku počinje se sa obradom novih nastavnih sadržaja (Shema 2). Učenici se detaljno upoznaju sa nastavnim sadržajima i zadacima koje moraju da realizuju u okviru određene nastavne jedinice. Nakon toga samostalno počinju da proučavaju dostupne materijale i realizuju predviđene aktivnosti. Koliko će se učenici zadržati na određenim materijalima i aktivnostima i kada će im se vraćati i ponovo korisiti (ponavljati) zavisi od njih.

Shema 2. Drugi korak u realizaciji nastavnog časa

Na značaj samostalnog rada učenika ukazuju brojni autori. „Njega treba uporno negovati u nastavi, jer je dobro poznato da bez individualnih

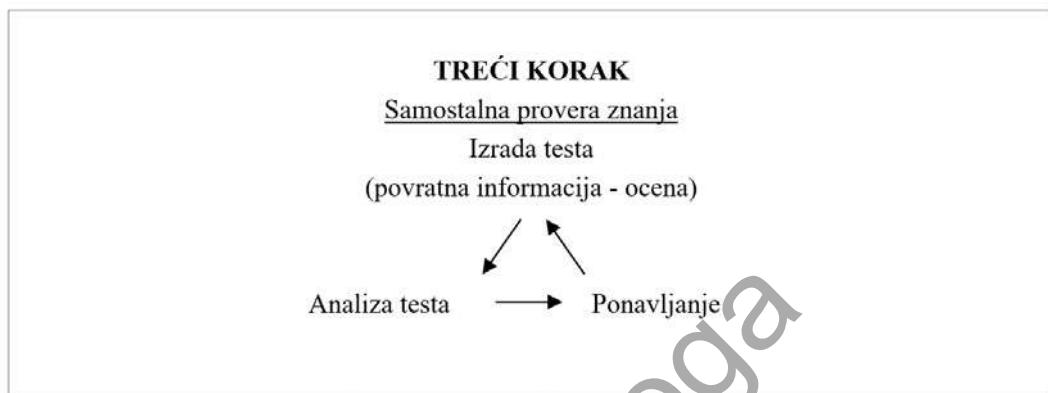
napora nema uspešnog učenja” (Bakovićev, 1988: 106). „Radeći sam, učenik, više nego u bilo kom drugom obliku nastavnog rada, razvija svoju samostalnost, odmerava osposobljenost za rad, produbljuje afinitet prema radu, stiče samopouzdanje i razvija svoje radno stvaralaštvo” (Prodanović, 1968: 43). Vrednost ovakvog rada se manifestuje u tome što učenik uviđa svoje rezultate i svoje mogućnosti i razvija ljubav prema radu (Vrećić, Lazarević i Knežević, 1989). Koristeći očiglednu, autentičnu i atraktivnu nastavnu građu „učenik može samostalno, u individualnom radu, da je koristi i da na bazi te građe apstrahuje veoma važne nastavne informacije” (Mirković i Nebrigić, 1974: 75). „Samoučenjem nastava stvarno prerasta u svojevrsnu didaktičku kategoriju – samonastavu (samoinstrukciju) dobijajući na taj način i potvrdu u poznatoj istini da je samoaktivnost najveći stepen i najvrednosniji izraz učenikove ličnosti” (Prodanović i Ničković, 1974: 25).

Pojedini autori ukazuju na određene nedostatke samostalnog rada učenika. Prema njima, ovi nedostaci se manifestuju u slaboj saradnji između učenika i nastavnika, kao i u nerazvijanju sposobnosti verbalnog izražavanja. Zahvaljujući dostupnim aktivnostima u okviru sistema za upravljanje učenjem, ovaj, veoma ozbiljan nedostatak samostalnog rada učenika potpuno može da se otkloni. Sinhrona (prisotna, video-konferencija) i asinhrona komunikacija (forum, elektronski pošta) učenicima i nastavnicima omogućava kvalitetnu komunikaciju i saradnju tokom proučavanja nastavnih sadržaja. Korišćenjem ovih uloga učenici u bilo kojem momentu mogu da se obrate nastavniku ili nekom od učenika i da dobiju pomoć. U ovakvoj organizaciji nastave svoje ravnopravno mesto imaju interakcijske, koakcijske i autoakcijske dejstvenosti učenika i nastavnika. Njihova povezanost i dinamično komunicovanje doprinosi prirodnom ritmu nastavnog rada i uspešnom rešavanju svih zadataka nastavnog procesa. „Interakcijom se postiže sjeđinjavanje i sporazumevanje u radu većeg broja saradnika. Koakcijom se produbljuje saradnja između dvojice. Autoakcija mobilise pojedinca i osposobljava ga za samostalan rad” (Prodanović, 1968: 41).

Okosnicu nastavnih materijala u svakoj nastavnoj jedinici čine multimedijalne prezentacije. One su tako konstruisane da omogućavaju potpunu „otvorenost procesa obrade prema učeniku i njegovo aktivno direktno sudelovanje u obradi” (Prodanović i Ničković, 1974: 169). U sebi objedinjuju tekst, sliku, zvuk, video, tako da je kod učenika prilikom rada angažovano više čula. Ovakva percepcija daje efekte memorisanja sadržaja i do 90% (Mandić, 2003). Prema preporuci pojedinih autora, da se, zbog

kompleksnosti nastavnog sadržaja prirode i društva i uzrasta učenika, obrada vrši korak po korak, podelom na manje logičke celine (Vrećić, Lazarević i Knežević, 1989), ove prezentacije podeljene su na više slajdova, koji su međusobno povezani navigacijskim linkovima. Vraćanjem i ponavljanjem manjih celina moguće je kratko ponavljati, što doprinosi „da učenici stekna znanja što duže zadrže u pamćenju“ (Baković, 1988: 139). Dodatni materijali, uz svaki slajd multimedijalne prezentacije, kreirani su u hipermedijalnom obliku, tako da „navigaciona sredstva omogućavaju učenicima da koriste nelinearno strukturirane sadržaje, odnosno da biraju oblasti interesovanja, da napreduju individualnim tempom privremenim učenja i usvajaju potrebne informacije“ (Mandić, 2003: 78). Nalon procesa sticanja znanja u ovakvoj sredini, učenici su spremni za obradeni broj zadataka kojima vežbaju pojedine radne sposobnosti. Kako ističu pojedini autori, na etapu obrade nastavnih sadržaja „treba nadovezati vežbanje radi ostvarivanja funkcionalnog zadatka nastave – razvijanja radnih sposobnosti“ (Poljak, 1985: 124). Ceo proces usvajanja znanja i sticanja veština zavisi od ponavljanja. Prezentacije i svi ostali materijali tako su postavljeni da omogućavaju neograničeni broj pristupa. Učenici im pristupaju onda kada za to imaju potrebu, kada primete da odredene sadržaje nisu savladali u dovoljnoj meri. Ovakvo ponavljanje „nije formalno ponavljanje i reprodukcija sadržaja, već proaktivno ponavljanje, pronalaženje novih veza izdvajanjem suština, upoređenjem i apstrahovanjem, umešnost u primeni znanja u praktičnom radu, i vođenju zaključaka“ (Žderić i sar., 1996: 117).

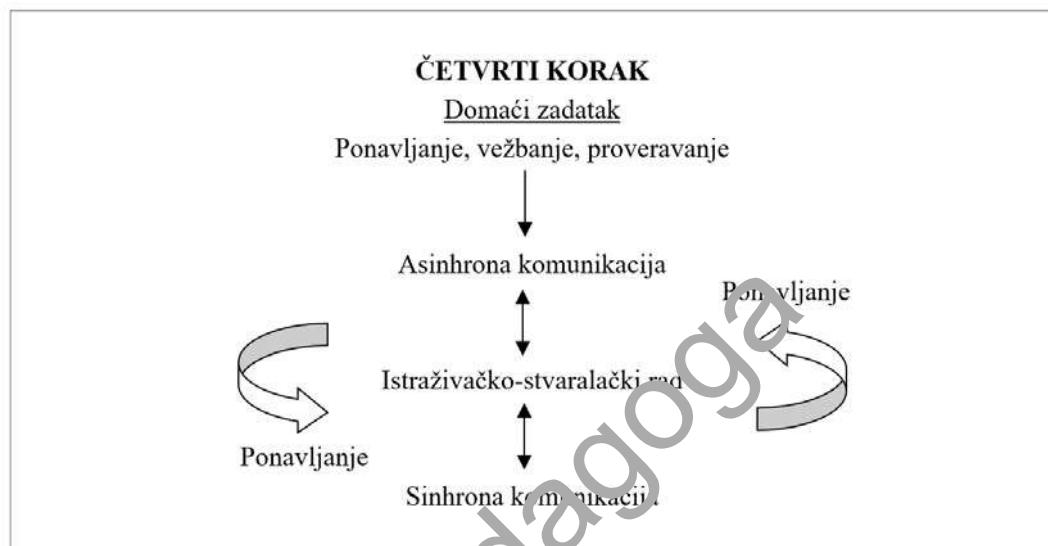
Nakon obrade novih sadržaja, sledi treći korak, u kojem se znanje proverava i ocenjuju učenici (Shema 3). Ovo je veoma važna etapa u kojoj treba da se sazna ne samo koliko su učenici naučili nego i kakvo je to znanje, na kojem je nivo, koliko su se razvile psihičke funkcije učenika. Dakle, pored količine, veoma je važan kvalitet znanja koje su učenici stekli (Bezić, 1973).

Shema 3. Treći korak u realizaciji nastavog časa

Pojedine aktivnosti sistema za upravljanje učenjem veoma uspešno mogu da pomognu u tome. Ovde se, pre svega, misli na posebne module, pomoću kojih je moguće osmišljavati i kreirati računarske testove znanja, sa mnoštvom postavki, vrsta pitanja, dozataka i mogućnosti. Ovakvi testovi znanja, zbog svoje interaktivnosti i multimedijalnosti, mogu biti veoma korisni i primenljivi u nastavi i doprineti njenom kvalitetu, efikasnosti i ekonomičnosti, kao i podizanju opštег uspeha učenika (Verbić i Tomić, 2010). Nakon što odgovore na sva pitanja, učenici automatski dobijaju povratnu informaciju o broju tačno urađenih zadataka, koji su izraženi procentualno i ocenama. Učenici i učitelj odmah znaju koliko su uspešno savladani obrađeni nastavni sadržaji. Učenici mogu da vide gde su napravili greške, tako da ponovo ponove samo one sadržaje koji nisu u potpunosti savladani. Ponovnim rešavanjem testa, sebi i nastavniku potvrđuju kvantitet i kvalitet usvojenih znanja i veština. Proces provere znanja i ponavljanja kružnog je oblika i može da se ponovi neograničeni broj puta.

Obrada nastavne jedinice zaokružena je poslednjom etapom – domaćim zadatkom (Shema 4).

Shema 4. Četvrti korak u realizaciji nastavnog časa

Njegova uloga sastoji se u tome da „doprinese osposobljavanju učenika da samostalno usvajaju znanja, stiču umenja i formiraju navike, dakle, da usklađuju ono što „razumeju“ s onim što „umeju“ i da osmišljeno primenjuju svoja znanja, umenja i navike u promenljivim situacijama života i rada, odnosa i stavova“ (Prodanović i Ničković, 1974: 209). Kada se govori o domaćem zadatuč uglavnom se pomisli na učenikov samostalni rad. U skladu sa ovim ushvanjem, možemo zaključiti da je „razvijanje samostalnosti i odgovornosti glavna svrha domaćih radova“ (Vilotijević, 1999: 625). Jedan deo domaćeg zadatka na sistemu za upravljanje učenjem učenici realizuju potpuno individualno i on se odnosi na ponavljanje, vežbanje i proveravanje prethodno obrađenih nastavnih sadržaja.

S obzirom na to da su učenici na potpuno isti način već deo ovih sadržaja usvojili na času, trebalo bi da ova etapa domaćeg zadatka traje veoma kratko. Dosta ozbiljniji rad učenike čeka u istraživačko-stvaralačkom radu, koji podrazumeva ne samo individualni oblik rada već i tandem, grupni i kolektivni oblik rada. Putem sinhrone i asinhrone komunikacije svi učenici učestvuju u rešavanju određenog postavljenog problema koji je definisan u okviru posebne teme na forumu. Zajedničkom

diskusijom, suprotstavljanjem mišljenja na osnovu argumentovanih činjenica, učenici zajedno idu ka jednom cilju – kreativnom rešavanju problema. Pored ovakvih zadataka, učenici u okviru domaćeg zadatka mogu da rade na zajedničkim (viki stranice) i individualnim (blogovi) projektima koji su u vezi sa obrađenim sadržajima. U ovakvom radu učenik mora da pronađe odgovarajuće sadržaje i da na osnovu njih izvodi zaključke. Ova sposobnost podrazumeva „koncentraciju misaonih sposobnosti na zadatak kojim se bavi, dovođenje u vezu većeg broja činjenica i apstrahovanje bitnih koje ulaze u zaključak” (Nebrigić, 1969: 111). Veoma važno je da ovaj rad ne sme da ostane neproveren. „Nastavnik je dužan da taj rad sistematski kontroliše, jer samo tako će ga učenici smatrati značajnim i odnositi se prema njemu dovoljno odgovorno” (Bakovljev, 1988: 119). Uvidom u statistiku aktivnosti svakog učenika nastavnik veoma lako dolazi do informacija o aktivnostima učenika i daje određene sugestije, ukoliko za to ima potrebe. Ispunjavanjem svih obaveza koje su sadržane u domaćem zadatučku stvara se dobra osnova na kojoj će se učenici upoznati sa novim nastavnim sadržajima.

Zaključak

Jedan od osnovnih zadataka svih onih koji se bave nastavom jeste neprekidno iznalaženje novih modela rada. Novu organizaciju nastavnih sadržaja i procesa nastave moraju da obeležavaju fleksibilnost, kvalitet i efikasnost. U poslednjem vremenu često možemo da čujemo kako tradicionalna nastavna parada ima mesto novoj, informatičkoj paradigmi, koja učenicima omogućava samostalno aktivno učenje i sticanje znanja i izvan tradicionalne učionice. U ovakvoj organizaciji nastave učenici su smešteni u centar, okruženi informacijama i izvorima znanja, dok nastavnik postaje strateg koji je u stalnoj potrazi za različitim tehnikama i metodama rada koje će učenike dovesti do uspeha.

Predstavljena didaktičko-metodička organizacija nastave pomoći sistema za upravljanje učenjem jedan je od mogućih načina koji učenicima obezbeđuje učenje u onlajn okruženju i napredovanje u skladu sa sopstvenim tempom, uz stalno prisustvo povratne informacije i interakcije između učenika i nastavnika. Tehničke mogućnosti sistema za upravljanje učenjem omogućavaju praćenje, izveštavanje i administriranje sadržaja učenja, praćenje napredovanja učenika, kao i omogućavanje interakcije učenika i

nastavnika i učenika međusobno. Obrazovna, socijalna, vaspitna, istraživačko-stvaralačka, kontrolna i upravljačka komponenta sistema za upravljanje učenjem čine jedinstvenu funkcionalnu celinu u kojoj učenici nastavne sadržaje prirode i društva mogu da uče na aktivan i efikasan način.

Veoma je važno da se ovom problemu pristupi ozbiljno i sistematično, sa jasno izgrađenom strategijom za duži period. Pored obezbeđivanja svih potrebnih tehničkih uslova za ovakvu realizaciju nastave, potrebno je izvršiti i adekvatnu obuku nastavnika, koji bi bez poteškoća mogli da odgovore na sve potrebe savremenih dešavanja. Bio bi veoma dobro da se iskoriste sva dosadašnja istraživanja, ali i da se organizuju nova, čiji će zaključci i preporuke doprineti da ovakva organizacija nastave bude jasno definisana u obrazovno-vaspitnom sistemu naše zemlje (Stanković, 2013).

Literatura

1. Baković, M. (1988). Didaktika. Beograd: Naučna knjiga.
2. Bezić, K. (1973). Metodika nastave prirode i društva. Zagreb: Školska knjiga.
3. Bognar, L. i Matijević, M. (2005). Didaktika. Zagreb: Školska knjiga.
4. Bosnić, I. (2006). Moodle priručnik za seminar. Zagreb: Hrvatska udružba za otvorene sustave i Internet. Preuzeto 2. februara 2016. sa http://www.open.hr/wp-content/uploads/2012/04/Moodle_prirucnik.pdf.
5. Mandić, D. (2003). Didaktičko-informatičke inovacije u obrazovanju. Beograd: Mediagraf.
6. Mirković, M. i Nebrigić, D. (1974). Metodika nastave poznavanja društva. Beograd: Zavod za udžbenik i nastavna sredstva.
7. Nebrigić, D. (1969). Metodika nastave poznavanja društva. Beograd: Zavod za izdavanje udžbenika Socijalističke Republike Srbije.
8. Pletevac, V. (1991). Osnove metodike nastave prirode i društva. Zagreb: Školska knjiga.
9. Poljak, V. (1985). Didaktika. Zagreb: Školska knjiga.
10. Prodanović, T. (1968). Metodika nastave poznavanja prirode. Beograd: Zavod za izdavanje udžbenika Socijalističke Republike Srbije.
11. Prodanović, T. i Ničković, R. (1974). Didaktika. Beograd: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva.
12. Stanković, D. (2013). Sistem za upravljanje učenjem u nastavi prirode i društva. Inovacije u nastavi, 26 (4), 114–125.
13. Verbić, S. i Tomić, B. (2010). Računarski testovi znanja u softverskom paketu Moodle. Beograd: Zavod za vrednovanje kvaliteta obrazovanja i vaspitanja. Preuzeto 14. avgusta 2015. sa <http://ceo.edu.rs/wp>

- content/uploads/publikacije/Racunarski_testovi_znanja_u_softverskom_paketu_Moodl e.pdf.
14. Vilotijević, M. (1999). Didaktika 3 – organizacija nastave. Beograd: Učiteljski fakultet.
 15. Vrećić, D., Lazarević, Ž. i Knežević, Lj. (1989). Metodika nastave prirode i društva, poznavanja prirode i poznavanja društva za II godinu studija pedagoške akademije. Beograd: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva.
 16. Žderić, M., Cekuš, G., Malešević, J. i Grdinić, B. (1996). Metodika nastave prirode i društva. Novi Sad: IP „Todor”.

* * *

DIDACTIC-METHODOLOGICAL ORGANISATION OF TEACHING AND LEARNING WITH THE AID OF THE SYSTEM OF MANAGING LEARNING

Summary: Rapid changes in science and technology and emergency situations, which are often spread worldwide, have a significant influence on changing of ways of working in all human areas. For the purpose of most efficient adjustment to these changes, experts of all profiles aim at developing new ideas and applying new innovative approaches which would be adjusted to new circumstances. This kind of change are necessary in the field of educating students. Traditional concept of teaching, which has been known up to now, cannot respond to all demands. Development of ICT and the Internet enable quality and efficient way of organizing teaching which is outside the frames of the traditional classroom. In this paper, we presented one of the ways of didactic-methodological organization of teaching with the aid of the system of managing learning. Vertical way of organizing topics was proposed with correlation which enables spiral enigma order in adopting teaching contents. Special attention is given to the suggestion for didactic-methodological organization of teaching class obeying traditional didactic-methodological proposals.

Key words: systems for managing learning, organization of teaching and learning, Teaching class

* * *

ДИДАКТИКО-МЕТОДИЧЕСКАЯ ОРГАНИЗАЦИЯ ПРЕПОДАВАНИЯ С ПОМОЩЬЮ СИСТЕМЫ УПРАВЛЕНИЯ ОБУЧЕНИЕМ

Резюме: Быстрые изменения в науке и технике и чрезвычайные обстоятельства, достигающие часто мировые масштабы, существенно влияют на изменение способа работы во всех видах человеческой деятельности. Специалисты всех профилей, чтобы максимально эффективно адаптироваться к таким

изменениям, стремятся разрабатывать новые идеи и применять новые инновационные процедуры, приспособленные к новым обстоятельствам.

Такие изменения необходимы и в сфере образования учащихся. Знакомая всем нам традиционная концепция преподавания, не может ответить на все предъявляемые к ней требования. Развитие информационно-коммуникационной технологии и Интернета позволило качественно и эффективно организовать обучение, выходящее за традиционные рамки класса.

В настоящей работе представлен один из методов дидактико-методеской организации преподавания с помощью системы управления обучением. Нами предлагается вертикальный способ организации учебных тем с корреляцией, которая обеспечивает восходящую по спирали последовательность в приобретении содержания обучения. С особым вниманием мы предлагаем дидактико-методическую организацию урока при соблюдении традиционных дидактико-методических рекомендаций.

Ключевые слова: системы управления обучением, организующая организация, урок

Datum kada je uredništvo primilo članak: 21.02.2022.

Datum kada je uredništvo konačno prihvatile članak i objavljenje: 27.12.2022.